

Maastricht, augustus 2013

Beste medezusters in België, Brazilië, Indonesië, Kenia, Nederland, Oost Indonesië, Noorwegen, de Filippijnen, Tanzania, Timor Leste en de USA.

Op deze 15e augustus nodigen wij u allen uit, om samen onze reis voort te zetten en herinneringen aan het leven van Maria te laten herleven. Maria, Onze Lieve Vrouw, die ten hemel wordt opgenomen en later tot Koningin wordt gekroond. Op deze feestdag herdenken wij tevens het genadevolle moment dat Moeder Elisabeth, knielend voor het miraculeuze beeld van Onze Lieve Vrouw, Sterre der Zee, beleeft. Beide vrouwen zijn van bijzondere betekenis voor ons geestelijk leven én het leven van onze congregatie. Kunnen wij de betekenis van deze twee vrouwen in onze roeping en in ons hedendaags leven herkennen?

Laat ons allereerst, met het beeld van deze twee vrouwen voor ogen, samen nadenken over en ons verdiepen in hun **innige verbondenheid met God** en vervolgens in hun **aanhoudende en groeiende ontmoeting met de unieke mensen rondom hen**. Mensen die hen nabij waren, hebben geholpen, geïnspireerd, dan wel afgewezen en ontmoedigd en zó onderdeel geworden zijn van hun levenstocht.

In de Bijbel was de rol van Maria in de heilsgeschiedenis voorzeggd. God had voor haar de weg bereid, die zou leiden naar haar ontmoeting met de Engel die haar het goede nieuws kwam brengen. En hoewel zij het niet begreep groeide haar vertrouwen in God.

“...Vrees niet Maria, want gij hebt genade gevonden bij God. Zie, gij zult zwanger worden en een zoon ter wereld brengen, die gij de naam Jezus moet geven. Hij zal groot zijn en Zoon van de Allerhoogste genoemd worden. De heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen; daarom ook zal wat ter wereld wordt gebracht heilig genoemd worden, Zoon van God.” Nu zei Maria:

*“Zie hier de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord.”
En de engel ging van haar heen” (Luc. 1:30-38).*

Maria's uitverkiezing, toen zij zich nog in de schoot van Anna bevond, maakte haar tot een uniek persoon. Als uitverkorene begon haar relatie met God feitelijk al bij de ouderlijke opvoeding en het getuigenis van Joachim en Anna toen zij nog een jong meisje was. De genade die zij ontving bij haar heiliging, maakte haar tot een nieuw persoon. Haar geloof ontwikkelde zich. Haar medewerking was nodig om de genade Gods te laten gebeuren. De meest opmerkelijke uiting van haar Godsverbondenheid werd zichtbaar toen zij, ten overstaan van de Engel, het gezegende jawoord gaf nadat deze haar had aangekondigd wat God van haar verlangde. Het was het resultaat van de omvormende genade in haar.

Moeder Elisabeth Gruyters had een soortgelijke ervaring. In haar levensverhaal zien we dat zij al op jonge leeftijd de nabijheid van God zocht. Haar geloof werd sterker en dieper. En op een gegeven moment was zij rijp genoeg om haar eigen verlangen op te geven en zichzelf helemaal op God te richten.

“...In deze gesteltenis weert mijn geloof levendeger, mijne hoop sterker en een brandende liefde vergezeld met zoete traanen, verschafde mij aldaar eene zoete rust... en ik hoorde eensklaps... Dit gebenediede Jawoord uit den Hemel... en dit Jawoordt was dit... en niet anders als dit... het zal wel gelukken... . Ineens schorsde mijne traanen op en ik kwam weder tot mijn zelve, met een groote inwendige vreugde, troost en verligting... Maar den Hemel weet hoe ik daar, voor dat Merakeluis beelde onder de fool van Menschen nedergeknild lag, eidoch... ofschoen men mij met de voeten betrapt, ofschoen mijne beste kliedere, welke ik op zulke hooge feestdagen gewoon was aan te doen, uit geen ander

inzigt als om nittens en ordelijk Mijnen geliefden bruidgom tegemoedt te gaan, want ik had dien morgen al vroeg gecommuneseert. En of mijne kliederen betrapt of besmurt waren, ik keerde gans getroost en verligt met het Jawoordt naar huis” (EG 6-7).

De zestien ervaringsrijke jaren die Moeder Elisabeth doormaakte tussen 1820 en 1836, vormden een lange strijd in het aangaan van een persoonlijke relatie met God. Hij leerde haar hoe ze moest bidden en hoe ze moest reageren op de roep Hem te dienen waarna het proces van groeien naar verbondenheid met Hem zich verdiepte. De innerlijke vrijheid om te geloven in en te doen wat God behaagt, ontwikkelde zich. Haar spirituele vermogen was nu gevoelig voor wat God van haar verlangde. In het ervaren van Gods brandende liefde waarin Hij haar oproept om Hem te dienen en in het ervaren van mystieke eenheid met God bij het ontstaan van haar gebeden, hoorde zij het gezegende Jawoord. Heel haar houding was nu gericht op het openstellen van haar hart voor God. Het was haar nu om het even wat God van haar verlangde. Dit gegeven loopt als een rode draad door haar levensverhaal en wel vanaf het willen intreden in een klooster tot het opgeven van al hetgeen zij begeert teneinde, in verbondenheid met God, innerlijke vrijheid te verkrijgen om te geloven in en te doen wat Hem behaagt. Door deel te hebben aan het lijden van Christus en te delen in Zijn heilswerken t.b.v. de verlossing van de mensheid, leidden haar profetische daden tot het ontstaan van de congregatie.

Maria en Moeder Elisabeth ervoeren een innige verbondenheid met God in hun leven. Maar, hun ervaringen gingen veel verder en stelden hen in staat om te zien wat er om hen heen gebeurde. Hierdoor geraakt wilden zij met hun leven delen in de nood van anderen. Zij gingen verder dan de grenzen van eigen gerief. Na Maria's zelfovergave was haar eerste reactie een bezoek brengen aan haar nicht Elisabeth. Te voet liep zij helemaal naar haar nicht die, toentertijd, zelf in blijde

verwachting was van haar zoon. Zij was al op leeftijd en Maria stond haar bij in al haar noden. "...Nadat Maria ongeveer drie maanden bij haar gebleven was, keerde zij naar huis terug" (Luc. 1:56). Moeder Elisabeth, van haar kant, zette haar liefdewerken bij de kinderen en speciaal ook haar zending bij de familie Nijpels, voort.

Zij deelden hun diepe waarden die later zouden dienen als fundamentele uitdrukkingen voor het navolgen van God in hun leven. Hun passie en geest van hartelijkheid en ruimhartigheid waren echte manifestaties van hun gericht zijn op de Geest van het Evangelie. Deze intuïtie en passie worden gevoed in een van hart tot hart dialoog met de God van leven en hoop en in gemeenzaamheid met hun tijdgenoten. Hun leven van gehoorzaam luisteren naar God, de vrucht van hun contemplatieve geest, en van hun trouw in het toepassen van de leer van Christus, werden een sterke basis.

De spirituele ervaring van doop en bekering bracht deze twee vrouwen ertoe een leven te leiden van trouw en toewijding aan God. In het proces van één te willen zijn met God en aan Zijn roep gehoor te willen geven, waren zij zich stevast bewust van Zijn aanwezigheid en streefden zij ernaar Zijn wil te doen. Hun moed om hieraan gehoor te geven, geschraagd door contemplatief gebed en door van tijd tot tijd terug te keren naar die innerlijke bron, vormde hen tot wie zij waren.

Laat ons de ervaring van Maria in herinnering roepen nadat de engel haar de aankondiging had gedaan dat zij de Zoon van God ter wereld zou brengen. Vanaf het allereerste begin ontmoette zij mensen, die haar op haar levensweg stimuleerden, uitdaagden dan wel ontmoedigden. Na de aankondiging ging zij naar het huis van haar nicht Elisabeth. Daar aangekomen ontmoette zij een vrouw die haar begreep hetgeen blijkt uit Elisabeth's uitroep: "Gij zijt gezegend onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van uw schoot. Waaraan heb ik het te danken, dat de moeder van mijn Heer naar mij toekomt?" (Lucas 1:42-43). Met dit te

zeggen bevestigde Elisabeth haar. Denk je eens in hoe Maria zich destijds gevoeld moet hebben. Het was een voorbereiding op wat haar allemaal te wachten stond. De ambivalente gevoelens van Jozef bijvoorbeeld toen hij voor het eerst iets over haar gesteldheid vernam en bij haar weg wilde gaan. Het was zeker niet gemakkelijk voor haar. Desondanks liet zij alles aan God over. De pijn die zij voelde, maar in stilte verdroeg toen zij op het punt stond Jezus het leven te schenken en hoe zij en Jozef samen wegvluchtten om de mensen te ontlopen die Jezus kwaad wilden doen, zoals Koning Herodes. Door deze situatie verdiepte haar geloof in en vertrouwen op God zich en werd zij emotioneel sterker terwijl zij in stilte de Zoon van God met zich meedroeg temidden van moeilijke omstandigheden. Vanaf het moment dat Jezus rond trok tot aan Zijn kruisdood, stonden Johannes en een andere Maria haar bij, terwijl zij, kijkend naar haar Zoon, in stilte de pijn verdroeg die zij van binnen voelde. De aanwezigheid van de leerling en Maria gaven Maria kracht vanaf het moment dat zij onder het kruis stond tot aan het graf.

De levensweg van Moeder Elisabeth, daarentegen, was één lang proces van leren wat Gods bedoeling met haar was. Het verlangen om in het klooster te treden en de wil van God te leren begrijpen werden sterker. Zij overlaadde haar favoriete heiligen met smeekbeden om haar te helpen. In Zijn genade voorzag God haar van mensen die gezellen werden op haar levensweg. Mensen die haar ontmoedigden, inspireerden, uitdaagden, steunden en bij stonden. Deze mensen, die zij had leren kennen en met wie zij haar visie en passie deelde, waren niet helemaal overtuigd van haar grote verlangen, maar zij volhardde en het maakte haar nog vastberadener. Haar verbondenheid met God motiveerde haar om Zijn wil te blijven zoeken. Zij benaderde enkele spirituele adviseurs zoals de Eerwaarde Pater Rector van Wittem (EG 10), Pater Ferdinand, de Rector van de Congregatie der Redemptoristen (EG 11), de Eerwaarde Heer Maijel, haar biechtvader en de Eerwaarde

Heer Van Baer, Commissaris van de St Servaaskerk. Maar sommigen van hen waren ook niet echt aanmoedigend. Op haar levensweg ontmoette zij ook vrouwen (EG 26) die zich bij haar aansloten maar het niet volhielden. De Liefdezusters uit Den Bosch (EG 49) werd gevraagd haar te helpen op haar weg naar religieus leven. Ze bleven niet lang omdat zij, vanwege ziekte van de overste, werden teruggeroepen. En ook nu weer werd zij, met haar metgezellen, op zichzelf terug geworpen. Ook in de jaren na het ontstaan van de congregatie ging haar leven verder met tegenslag en voorspoed, met zegeningen en uitdagingen. De verschillende crises die zij het hoofd moest bieden maakten dat zij haar innerlijk leven meer en meer afstemde op God. Dit waren de tijden van diepere eenheid, voor haar een ervaring van groei.

Deze buitengewone momenten nodigden hen uit tot nog diepere groei in het omgaan met zichzelf, met anderen en met God. Met heel hun wezen waren ze hierbij betrokken hetgeen leidde tot hun persoonlijke transformatie. De mate van hun vrijwillige medewerking, van hun gedachten en affectie, van hun mentaliteit en gedrag werd, op hun reis doorheen het leven, beetje bij beetje gezuiverd en omgevormd. En ondanks dat er af en toe ook conflicten waren bleven hun omgangsvormen gezond en heilig. "Geloof zich uitend in liefde" (*Gal 5:6*) wordt het nieuwe criterium van begrip en handelen dat iemands leven totaal verandert (cf *Rom 12:2*; *2 Kor 5:17*). Dat was het effect van de transformerende kracht van hun Godsverbondenheid.

Het vieren van deze feestdag, roept ons op tot bezinning op onze eigen roepingsgeschiedenis. Net zoals Moeder Elisabeth en Moeder Maria krijgen ook wij soms te maken met moeilijkheden op onze levensweg. Soms ontmoedigt ons dat, omdat het pad dat voor ons ligt donker lijkt en er geen duidelijke antwoorden en richtingen zijn. Voortdurend moeten wij ons daarom opnieuw tot Hem richten, onze eigen momenten

van stilte vinden bij Hem en ons telkens weer afvragen wat Zijn wil is om zo brandend van verlangen, hier en nu, Zijn wil te doen.

We hopen dat zowel het leven van Moeder Maria als het leven van Moeder Elisabeth ons blijvend mogen inspireren en ons tot voorbeeld strekken bij ons leven als leden van de Liefdezusters van de H. Carolus Borromeus.

Wij wensen u allen een fijne feestdag toe!

LIDMAATSCHAP

“En nu, broeders, smee ik u bij Gods erbarming: wijdt uzelf aan Hem toe als een levende, heilige offergave, die Hij kan aanvaarden. Dat is de geestelijke eredienst die u past” (Rom 12:1).

Regio Filippijnen

Inkleding

Op 15 augustus 2013 beginnen twee Vietnamese postulantsen their novitiat in het Initiële Vormingshuis van Tagaytay, de Filippijnen:

1. Thi Thu
2. Nguyen Huong

IN MEMORIAM

“Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen. Maar wie zijn leven verliest omwille van Mij en het Evangelie, zal het redden.” (Mc 8:35).

Provincie Nederland

1. Zr Hieronyma - Anna Jacoba Boerakker werd geboren op 18 mei 1926 in Oss, deed op 6 mei 1951 haar professie in onze congregatie te Maastricht en overleed aldaar op 21 juni 2013.

2. Zr Irene - Johanna Elisabeth van Gemert werd geboren op 30 december 1931 in Breda. Zij trad in bij de Congregatie van de Zusters Ursulinen van de Romeinse Unie op 19 april 1954 en werd daar geprofest op 21 oktober 1956. Vanaf 1 januari 1987 sloot zuster Irene zich aan bij de Congregatie van de Liefdezusters van de Heilige Carolus Borromeus te Maastricht waar zij op 13 januari 1990 haar hernieuwde geloften aflegde. Zij is overleden op 25 juni 2013 te Heerlen “Bergweide”.

NIEUWS VAN HET GENERAAL BESTUUR

1. 90-Jarig bestaan van onze congregatie in Noorwegen

Op 23 juni 2013 vierden de zusters in Noorwegen het 90-jarig bestaan van onze congregatie in dit land. Hoogtepunt was de H. mis uit dankbaarheid die in de parochiekerk werd gelezen. De zusters vierden dit genadevolle moment samen met parochianen en vrienden. Samenhangend met deze gebeurtenis planden de zusters van 19 -21 juli 2013 een pilgrimage naar Molde, de eerste CB gemeenschap, om aldaar een reflectie te delen over het CB apostolaat in Noorwegen en daarna ook nog een naar Hamar op 1 september.

Onze dankbaarheid gaat uit naar al die missionarissen, die deel hebben aan het getuigenis geven van het leven van de congregatie in Noorwegen. Een speciaal woord van dank willen we daarbij richten aan

al die zusters die inmiddels weer naar huis zijn teruggekeerd na zich jarenlang edelmoedig voor de mensen daar te hebben ingezet. Onze dank gaat daarbij ook uit naar zr Pauline Sundari en zr Stefanie Gowijaya, die er nog steeds wonen en hun uiterste best doen om de zending van de congregatie uit te dragen in dit overwegend protestantse land. Proficiat en moge God al hetgeen u onderneemt zegenen!

2. CB Missionarissen in Nederland

Op 27 juni 2013 kwamen het Generaal Bestuur en het Provinciaal Bestuur Nederland samen met alle CB missionarissen uit dit gebied. Zeven zusters, het GB en PB waren hierbij aanwezig. Belangrijkste doel van deze bijeenkomst was om het resultaat van de vergadering van het in 2013 gehouden Generaal Overleg Orgaan te bespreken met name voor wat betreft het missionarissenbeleid. Voor de missionarissen was het tevens een moment om hun status en verantwoordelijkheden als missionarissen in de Provincie Nederland bevestigd te zien.

3. Elisabeth Convent, Rawamangun - Jakarta gesloten.

De Provincie Indonesië heeft deze gemeenschap op 9 juli 2013 officieel gesloten. Het gebouw werd overgedragen aan de Tarakanita Foundation voor verdere uitbreiding van de vijfde Tarakanita kleuterschool en het Training Learning Centre voor leraren en staf van de Tarakanita Foundation.

Het convent werd op verzoek van Mgr A. Djayasaputra, SJ, aartsbisschop van het bisdom Jakarta, op 2 februari 1973 opgericht. Met het vestigen van een kleuterschool en een polikliniek zette zr Franka Sarsiyem(†), samen met enkele zusters, deze gemeenschap op poten. Enkele jaren later was de kleuterschool al uit haar voegen gegroeid en

ontstond de noodzaak om een basisschool en later in 1976, een ‘Junior High’ school op te richten. Naast het ten dienste staan van de schoolkinderen en de mensen in de polikliniek, deden de zusters ook aan sociaalpastorale werken. Zij waren betrokken bij diverse activiteiten van de lokale parochie zoals retraites, catechese en ‘parish council meetings’. Zuster Franka nam ook het initiatief tot het oprichten van een eenvoudige parochie bibliotheek. Het was door deze apostolaatswerken dat de congregatie aansluiting wist te krijgen en de lokale kerk en gemeenschap ten dienste kon staan.

Met het oog op de tekenen van de tijd en na alle moeite die de Provincie heeft gedaan om deze gemeenschap nieuw leven in te blazen en haar apostolaat te heroriënteren, is toch het besluit genomen om deze gemeenschap te sluiten. We zijn alle zusters die door hun aanwezigheid zijn in deze gemeenschap hebben meegeschreven aan de geschiedenis van de congregatie, heel dankbaar. We zijn ervan overtuigd dat het zaad van de liefde hier geplant, vrucht zal dragen in de harten van de mensen die geïnspireerd zijn geraakt door het leven van de zusters.

4. “Stella Maris” Interculturele Gemeenschap

Op het Generaal Kapittel 2011, werd m.b.t. de in het Moederhuis gevestigde interculturele gemeenschap besloten: dat het Generaal Bestuur samen met het Provinciaal Bestuur van de Nederlandse provincie optrekt met de interculturele gemeenschap met het oog op het vaststellen van haar status (blz. 51, 1c).

Op 29 juni 2013 werd de status van de interculturele “Stella Maris” gemeenschap officieel bekrachtigd waarmee het één van de onder de Provincie Nederland vallende gemeenschappen werd. Bij deze gelegenheid spraken de betrokken zusters, het PB en het GB de gezamenlijke hoop uit dat, met de aanwezigheid van deze gemeenschap,

er een frisse wind zal waaien door de Provincie Nederland die nieuwe energie en elan zal geven aan de overige gemeenschappen en gemeenschappen. Moge deze gemeenschap met haar nieuw verworven status worden tot Gods instrument van liefde, hoop en geloof, nu en in de nabije toekomst.

Hartelijke groet
namens het Generaal Bestuur,

Zr Rosaria Nur Hardiningsih
Generale Overste

Generalate CB Sisters
St. Servaasklooster 14,
6211 TE Maastricht, the Netherlands
www.cbsister.net